Ca. 1849

AFSENDER
Georgia Skovgaard

MODTAGER
P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Dateret efter P.C. Skovgaards besøg på Læsø i maj 1849. Han kommer hjem til København i juni 1849, hvorefter Georgia Schouw og P.C. Skovgaard gør deres forlovelse officiel.

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Læsø

Omtalte personer:
Frederik Krebs

Omtalte steder:
Læsø

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 03

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Schouw skriver at det var dejligt at få endnu et brev fra Læsø. Hun er glad ved at han er afholdt på Læsø, men ser frem til at han kommer hjem. Der er også en påmindelse om, at de skal være taknemmelig imod Gud fader.

TRANSSKRIPTION

Det var da mageløst deiligt, at faae nok et Brev fra Dig, det var meer end jeg havde ventet. Det var et nydeligt Træk, som den lille Dreng, som ret viste [?] Længsel efter og Glæde over Dit Læsøe; det er meget smukt af dem at de saa gjerne vil beholde Dig, men nu vil jeg dog nok have Dig hjem; Jeg er naturligvis meget spændt og urolig, og baade længes efter og gyser for næste tirsdag. Men naar Du først er her, naar vi ret i Ro kan tale sammen i nogen Tid inden Du igjen tager paa Landet; Det kan blive deiligt. Her er saa velsignet, Fuglene synger og Æbletræerne dufter, der er Liv i Alt, og [?] Guds Fred om mig i dette Øieblik. Hvor er det saa muligt! andet end, at føle sig Lykkelig, da være gjennemtrængt af Taknemmelighed
●2●
imod ham, den kjærlige Fader, hvis Godhed er saa stor at vi ikke formaar at fatte den; ikke kan begribe men kun dybt bevæges ved de Ord :"Saa [?elskede] Gud Verden, at han Hengav sin eenbaarne Søn, paa det at hver den, som troer, skal ikke fortabes, men have det evige Liv."
Det var de Ord, der først ret greb mig, [?] Kjærligheden, der har lettest fattes; først senere forstod jeg, eller stor snare [?erfarede] jeg da mageløst i Kristi Død
som Korset for os, hvis Søn var Menneske søn var af os, kun uden Feil.
Jeg har ikke meer Tid endskjøndt jeg som gjerne blev ved med at skrive.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Det var da uagelig dejligt, at
faa vide at Ernst fra dig, det
var mere end jeg havde haabet.
I er nu et ungdeligt Par, om i
lille Dreng, som vel vistnok er
utaalmodig længselsfuld efter og glæder
de over dit Ophold i det er meget
ønskelig for ham at di ikke gjøre
ret betydelig dig, men nu ved
jeg dog ret godt hvor dig tænker i
Jeg er uforandrig meget, jo mere
og mere, og bruger Langsomt efterhånden
og gjør for øvrigt Arbeidet. Men
mere end lidt er det, naar vi
ret i ikke skal tale sammen i
nogen Tid igen at i igjen kunne
gaae Landet; det kan blive dejligt.
Her er jeg vel signet, dagene
gjøres og Aftenstunden lukke,
det er lin i det; og dreng godt
Ord om mig i ikke Øieblik.
Jeg er det, som maaligt maatte
mod, at føle sig sykkelig, ei nogen
gjennembrudt af Forbaumelighed

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

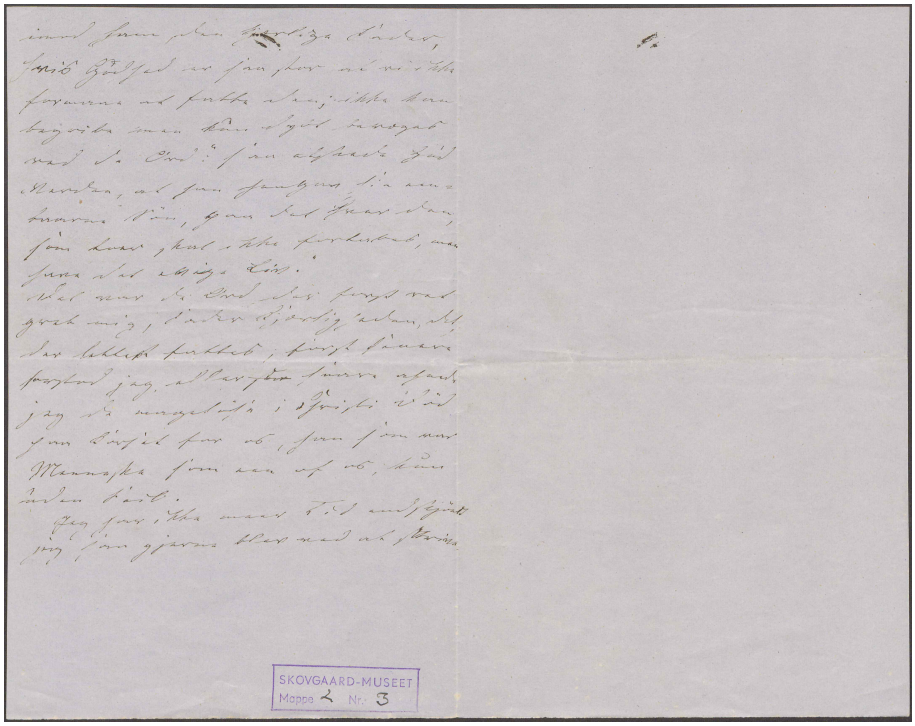

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 2 Nr. 3